

[Arne Melchior]

Hr. Helge Adam Møller mener, debatten ikke er værdig. Vi har ti minutters taletid. Jeg brugte næsten halvdelen af min taletid til at tale om værnepligtsløn. Der er flere andre punkter i redegørelsen, som jeg har tænkt mig at tage op i den næste debat, der jo handler om de kommende forhandlinger, og har fundet det mere rimeligt dér. Det er nu meningen med en sådan redegørelsesdebat, at den ikke skal gå i detaljer med, hvad skal der gøres her, og hvad skal der anskaffes dér.

Op der er ingen forhåelse, og jeg er sikker på, ingen skuffelse. Jeg tror, at de værnepligtige og det faste personel fra øverste og til nytiltrådte mand ville være skuffet, hvis ikke der var nogen, der mindede om, at det kun er 6 måneder siden, at vi var næsten halvdelen af dette Folketing, der var enige om, at penge og styrke hører sammen. Det har jeg følt det vigtigt på CD's vegne at minde om; det tror jeg bestemt ikke vækker skuffelse i værnene.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med ikke alene at takke for redegørelsen, men også komplimentere forsvarsministeren for den redegørelse.

Jeg synes, at det er en god redegørelse. Jeg synes, at der er nogle perspektiver. Der er gjort et tænkearbejde – hvad man vil med forsvaret, og hvordan forsvaret skal løse sine opgaver i de nærmeste år – og der er mange synspunkter her, som jeg er enig i. Så er der nogle enkelte punkter, jeg vil tage frem, nogle sidebemærkninger, eller hvordan man vil opfatte det, til en redegørelse, som vi i mit parti er glade for.

Først materielanskaffelser. Her mener jeg, det er en vigtig opgave, at vi får anskaffet mere materiel, og så er et spørgsmålet jo klart, hvor langt kan vi komme dér inden for de økonomiske rammer, som andre også har været meget inde på. Jeg kan kun sige, at vi håber, man ikke mindst ved rationaliseringer kan få øget mulighed for flere materielanskaffelser.

Derfor er vi glade for, at man virkelig vil se på det, jeg vil kalde forsvarrets etableringer; her må man så også skære ret dybt. Det er altid ubehageligt, men ud fra en vurdering af, hvordan vi bruger pengene bedst, må vi være parat til at træffe nogle ubehagelige beslutninger på dette område for at kunne opnå det, der er brug for, nemlig flere materielanskaffelser.

Næste punkt er værnepligtslønnen. Den er som bekendt blandt de højeste i verden, ja, måske den højeste; det er jeg ikke helt klar over. Her synes vi også, det er rigtigt med en reduktion for ad den vej at få økonomisk mulighed for at indkalde flere værnepligtige. Vi er i Kristeligt Folkeparti principielt tilhængere af den almindelige værnepligt. Nu må vi samtidig erkende, at der er ikke råd til at indkalde særlig mange unge, men det, der er lagt op til her, mener vi går i den rigtige retning.

Dernæst vil jeg nævne et andet problem, nemlig den for høje gennemsnitsalder i mobiliseringsstyrken. Vi mener, det er en uholdbar situation, og her har vi brug for noget, vi kunne kalde en friskning af forsvarrets personel. Vi kender vel alle til, at når vi bliver ældre, så går det også lidt ud over fysikken, og jeg tror, det er vigtigt, at vi kan få en lavere gennemsnitsalder.

Jeg har bemærket overvejelserne omkring opprioriteringen af de egentlige kampenheder som noget positivt. Der har i årenes løb udviklet sig det, man kunne kalde for meget fedt på forsvarets krop. Der bruges f.eks. uforholdsmæssigt mange personressourcer på administrativt arbejde, herunder civilprægede funktioner, og der er vel efter alt at dømme også for mange højere officerer i f.eks. Forsvarskommandoen. Mange af dem kunne nok gøre bedre fyldest i geleddet.

Så vil jeg også nævne, at sådan som udviklingen har været, er forsvaret i stadig højere grad blevet en almindelig arbejdsplads, hvor selv mange yngre officerer og konstabler betragter tjenesten som et almindeligt 8-16 job. Jeg forstår godt den udvikling, men det, vi bare må passe på, er, at vi ikke får en masse, hvad jeg vil kalde administrativt og fagforeningspræget arbejde omkring afspadsering m.v. Her kan der altså også bruges ressourcer på en måde, som vi ikke finder er den mest hensigtsmæssige. Jeg erkender, at der selvfølgelig er tale om en balance, men jeg vil blot nævne det her, således som vi fra mit partis side altid gør opmærksom på, uanset hvor det måtte være, at vi må søge at undgå at få for mange administrative, uhensigtsmæssige rammer.

Sidste punkt, jeg vil nævne, er hjemmevernet. Jeg er glad for de positive bemærkninger, der står om hjemmevernet, men også her mener vi, at det er et alvorligt problem med den mangelfulde personlige udrustning, herunder